

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Canisterapie jako jeden z nástrojů psychosociální pomoci při mimořádných událostech

Autorka práce: Lucie Petlachová

Vedoucí práce: Mgr. Štěpán Kavan, Ph.D.

Oponent: Mgr. Ing. Zdeněk Demel, Th.D.

Formální stránka:

Práce má 46 stran textu. Seznam použitých zdrojů čítá celkem 25 položek, z toho 4 jsou elektronické zdroje. Seznam však není důsledně řazen podle abecedy. Na použité zdroje je odkazováno málo obvyklým a méně přehledným způsobem, než je uveden v *Metodické pomůcce ke zpracování závěrečných prací* vydanou TF JU. K práci je připojeno 5 příloh celkem o 13 stranách. Příloha I obsahuje tazatelské otázky kladené čtyřem canisterapeutům a další 4 přílohy obsahují přepis interview s těmito terapeuti. Grafická úprava práce je dobrá, občas se ale vyskytují překlepy a pravopisné chyby. Pokud jde o jazykovou kulturu, doporučil bych místo divného výrazu *canisterapie-krizová intervence*, používat např. termín *canisterapie v krizové intervenci*.

Obsahová stránka:

Práce má teoretickou a praktickou část. V první kapitole teoretické části autorka stručně líčí historii, charakteristiku, účastníky, formy a metody canisterapie, vypisuje požadavky na canisterapeuta a letmo se zmiňuje též o příznivém vlivu zvířat na člověka. V druhé kapitole autorka věnuje pozornost poskytování psychosociální pomoci při mimořádných událostech. Zmiňuje její historii, vymezuje její pojem, uvádí standardy psychosociální krizové pomoci a popisuje záležitost kooperace při mimořádných událostech. Dále ještě vymezuje pojem krizové intervence, líčí její historii, rozpětí a cíl. Třetí kapitola se zabývá rolí *canisterapie v krizové intervenci*. Po vymezení jejího pojmu následuje stručná zmínka o její historii v USA a v ČR, dále je popisováno její uplatnění, cílová skupina, potřeby zasažených, metodika, požadavky na canisterapeuta a psa, a nakonec možné kontraindikace *canisterapie v krizové intervenci* a potřebné vybavení pro její provádění. Praktická část práce je věnována popisu provedeného výzkumu. Ve čtvrté kapitole autorka uvádí cíl výzkumu, kterým bylo zhodnocení využití *canisterapie v krizové intervenci* při mimořádných událostech jako terapeutické metody. Celá čtvrtá kapitola však tvoří jen větší polovinu jedné stránky, takže by bylo mnohem lepší, kdyby to byla jen podkapitola pojednání, které následuje v páté kapitole. V ní se autorka rozepisuje o metodice výzkumu. Rozhodla se pro polostrukturované interview, které vedla se čtyřmi canisterapeuti, kteří prošli výcvikem ohledně poskytování *canisterapie v krizové intervenci*. Pro interview stanovila tři okruhy otázek. První se týkal odbornosti samotných canisterapeutů, druhý byl zaměřen na poskytovatele canisterapie, konkrétně na neziskovou organizaci Elva Help v Liberci a na sdružení Hafík v Třeboni. Třetí okruh otázek se pak dotýkal obětí mimořádných událostí. Poté autorka stručně charakterizovala uvedené poskytovatele canisterapie, realizaci výzkumu a konverzační partnery, s nimiž provedla interview (2 prošli výcvikem v Elva Help a 2 ve sdružení Hafík). Šestá kapitola představuje shrnutí výsledků výzkumu podle uvedených okruhů otázek. A nakonec sedmá kapitola obsahuje diskusi výsledků a závěr. Autorka mj. sděluje, že v ČR není příliš mnoho informací o canisterapii jako nástroji psychosociální pomoci při mimořádných událostech. Canisterapie jako součást krizové intervence se u nás používá poměrně velmi málo. Z dotazovaných canisterapeutů jen jeden působil při skutečné mimořádné události. Příslušným výcvikem v ČR prošlo jen sedm canisterapeutů. Zatím je canisterapie jako součást

krizové intervence zahrnuta do Integrovaného záchranného systému jen v Libereckém kraji a brzy k tomu pravděpodobně dojde i v Jihočeském kraji.

Závěr:

Předložená práce i přes uvedené nedostatky skýtá poměrně ucelený pohled na canisterapii jako jeden z nástrojů psychosociální pomoci při mimořádných událostech, a proto ji doporučuji k obhajobě.

František Šeruf

V Českých Budějovicích 15.5.2012